

Nuri Bilge Ceylan

KIŞ UYKUSU

KIŞ UYKUSU

DOĐAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Üç Maymun

Bir Zamanlar Anadolu'da

KIŞ UYKUSU

Çevirmenler: Hüseyin Buğra Çelik (İngilizce), Servet Ugan (Fransızca)

Editör: Aslı Güneş

Yayın hakları: © Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ekim 2023 / ISBN 978-625-6570-19-1

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Füsün Turcan Elmasođlu

Sayfa tasarımı: Taylan Polat

Baskı: Optimum Basım Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad. No: 51/1 Küçükçekmece 34295 İstanbul

Tel: (0212) 463 71 25

Sertifika no: 41707

Dođan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

Nuri Bilge Ceylan

KIŞ UYKUSU

İçindekiler

Sinopsis	9
Senaryo.....	15
Dış Basın.....	127
İç Basın.....	247
Söyleşiler	381
Yapım Güncesi.....	467
Jenerik	503

Sinopsis

Bir Anadolu kasabasının biraz dışında bulunan ve daha çok bölgenin ilginç doğal yapısını ziyarete gelen turistlere hizmet veren bir butik otelin sahibi Aydın (55), genç karısı Nihal (32) ve kız kardeşi Necla (48) ile birlikte bozkırda ıssız bir vadiye kayalara oyularak yapılmış mağara tarzı bir otelde yaşamaktadır.

Aydın İstanbul'da yirmi beş yıl tiyatro oyunculuğu yaptıktan sonra emekli olmuş, Orta Anadolu'da baba yadigârı bir bağ evini, turizm ve otelcilik okumuş genç karısıyla birlikte otele dönüştürerek dokuz yıl önce çocukluğunu ve ilkgençliğini geçirdiği bu topraklarda yaşamaya başlamıştır.

Aydın'ın İstanbul'da yaşayan kız kardeşi Necla da, iki yıl önce eşinden ayrıldıktan sonra, hak sahibi olduğu bu otele abisinin yanına gelip yerleşmeye karar vermiş, onlarla birlikte yaşamaya başlamıştır.

Otelin müstemilatında ise Aydın'ın uzak bir akrabası olan Hidayet, karısı Fatma ve küçük oğlu Osman'la birlikte yaşamaktadır.

Hidayet, Aydın'ın sağ koludur. Şoförlüğünün yanı sıra otelin ve Aydın'ın her türlü sorunuyla ilgilenir. Karısı Fatma daha çok mutfak ve temizlik işleriyle ilgilenmektedir. Küçük oğulları Osman ise henüz dört yaşında olduğundan okula gitmeyip otelin içinde koşuşturmaktadır.

Aydın ve Nihal, her ne kadar oteli birlikte işletiyor ve aynı çatı altında yaşıyor olsalar da, uzun süredir duygusal olarak birbirlerinden uzak, otelin ayrı mekânlarında kendileri için yarattıkları yalnız yaşam alanlarında yaşayan bir çifttir. Aralarında dile dökülmemiş de olsa gizli bir anlaşma var gibidir. Sanki evlilikleri ve aynı çatı altında yaşamaları, ancak bu şekilde, yani bir akraba ya da bir ev arkadaşı gibi sürdüğü sürece mümkün olabilecektir. Aydın her ne kadar bu sessiz anlaşmaya uymaya çalışsa da genç karısı Nihal'e karşı zaman zaman filizlenen bir özlem duymadan da edemez. Ancak gururu bu duygularını belli etmesine izin vermez. Karakterleri çatıştığı için

aralarında yaşanan sorunları gidermeye gücünün yetmeyeceğini bilir; bu nedenle bunların adeta doğal bir yolla, kendiliğinden son bulmasını ister. Başka bir deyişle otuz iki yaşındaki bu güzel kadının bir an önce yaşlanmasını canı gönülden bekler gibidir.

Nihal yumuşak huylu, yardımsever ve akıllı bir genç kadındır. Mesleği olduğu için otelin sorumluluğu ve işletmesi büyük oranda onun üstündedir. Kendini, özellikle de otel işlerinin yoğun olmadığı kış aylarında sosyal sorumluluk ve yardım işlerine adanmıştır. Çevresine topladığı, o bölgenin duyarlı, hayır işlerine meraklı veya canı sıkılan varlıklı birtakım kişileriyle birlikte bölgenin sorunlarıyla ilgilenmekte, kampanyalar yapıp bağışlar toplayıp faydalı ve anlamlı bulduğu bir şeyler yapmaya çalışmaktadır. Bu sayede hem yalnızlığını ve can sıkıntısını gidermekte hem de içindeki manevi boşluğu doldurmaktadır. Bu sayede zamanla bölgede adı bilinen, hatırı sayılan sosyal bir kişilik haline gelmiştir. Bir bakıma kendini, kaderinin sürüklediği bu yabancı ve çorak bozkır kasabasına kabul ettirmiş, ayakta kalabilme sınavını geçmiştir.

Aydın ise belki biraz da yaşı gereği, Nihal'e nazaran daha kendine dönük bir karaktere sahiptir. Otel içinde kendine biraz daha kapalı ve yalnız bir dünya yaratmıştır. Aydın her ne kadar otelin her türlü işiyle, müşterisiyle ilgilenmeye çalışsa da asıl amacı yazmaktır. Köşeyazıları yazmaya başladığı ilçenin yerel gazetesinin yanı sıra, en büyük ideali kendi mesleğiyle ilgili "Türk Tiyatrosunun Tarihi" isimli bir kitap hazırlamaktır. Her ne kadar kitabına başlamak için gerekli ön çalışmaları yapmış olsa da gerek kiracılarının yarattığı türlü problemler gerekse karısı ve kız kardeşiyle yaşadığı karmaşık sorunlar yüzünden bir türlü konsantre olup bu işe girişemez.

İngiliz Dili ve Edebiyatı eğitimi görmüş olan Necla ise İstanbul'da edebi çeviriler yaparak hayatını sürdürürken, eşyle arasında gitgide büyüyen ve içinden çıkılmaz bir hal alan ilişkisini boşanmayla sonuçlandırmış ve her şeyi tam anlamıyla geride bırakarak iki yıl önce ağabeyi Aydın ve karısı Nihal'in yanına yerleşmiştir. Otel olmadan önce bir tür bağ evi olan bu binada yarı yarıya hak sahibidir. Necla dil bildiği için özellikle yaz aylarında canlanan otelde kendine bir iş yaratabiliyor olsa da, kış aylarında azalan müşterileriyle birlikte adeta bir kış uykusuna yatmış gibi görünen otelde daha karamsar ve depresif bir kişiliğe bürünür. Nihal'in aksine yeni yaşantısıyla ve doğal çevreyle organik bir bağ kuramamıştır. Kitap, dergi okumak dışında neredeyse hiçbir şey yapmamaktadır. Eskiden severek yaptığı çeviri işini bile bırakmıştır. En fazla ağabeyi Aydın'ın çalışma odasına uğrayıp onunla laflar. Sivri dili ve eleştirel tavırlarıyla çoğu kez Aydın'ı sinir etse de, Aydın ona karşı her zaman nazik, anlayışlı ve sabırlıdır. Sinirini çoğu kez belli etmez. Hatta yazdığı yazıları kız kardeşine de okutup fikrini alarak onun kendini önemli ve işe yarar hissetmesini sağlamaya çalışır. Ama Necla eleştirel tavrından, bazen incitici de olabilen acımasız gerçekçiliğinden ve iğneli sözlerinden hiçbir zaman vazgeçmez. Bu çorak topraklardaki yeni yaşantısından memnun değildir ama ne yerine ko-

yabileceği bir alternatifi vardır ne de kendine yeni bir hayat kurmak için gerekli olan cesareti ve enerjisi.

Sonunda bozkırda yaz bitmiş, vadiye sis inmiş ve yalnız ruhlara kış hüznü dolmaya başlamıştır.

Her şey her zamanki rutininde sürerken, yani Aydın haftalık yazılarıyla ve başlamayı düşündüğü kitabıyla uğraşırken, karısı Nihal virane okulların onarımı için başlattığı yardım kampanyası için otelde toplantılar düzenlerken ve Necla, ağabeyi Aydın'ın odasında sıkıntılı varlığıyla onun dikkatini dağıtırken bir gün Aydın'a bir mektup gelir. Bu mektup hem gururunu okşayacak hem çalışmalarında onu motive edip biraz canlandıracak hem de karısının gözündeki itibarının tekrar artmasını sağlayıp tekrar yakınlaşmalarına vesile olabilecek bir araçtır Aydın için.

Fakat işler hiç de Aydın'ın hayal ettiği şekilde gelişmez. Aydın, bir dizi başarısız girişim yüzünden Nihal'in kendisinden biraz daha soğuyup uzaklaşmasına sebep olur. Üstelik araya öyle birtakım olaylar girer ki, Aydın kapalı dünyasından sadece dışarı çıkmak zorunda kalmaz, taşranın kendine has acımasız gerçekliği ve çözümsüzlüğüyle yüzleşmek zorunda kalır. Üstüne kardeşi Necla'yla ilişkileri de gerilimli ve çözümsüz hale gelir gider.

Aydın en nihayetinde istemese de bütün kışı geçirmek üzere İstanbul'a gitmeye karar verir. Bu sayede belki yaşanan bütün olumsuz olaylar unutulacak, kardeşi ve karısıyla yaşadığı bütün problemler kendiliğinden çözümlenecektir. Aydın, gitme düşüncesini açıkladığında ne yazık ki kimse ona engel olmaya kalkmaz. Sonunda karısıyla geçirdiği son derece acımasız, içte biriken türlü duyguların ortaya döküldüğü yıkıcı bir gecenin ardından sabah erkenden Hidayet'in şoförlüğünde tren istasyonuna doğru yola çıkar. Trenle gitmek zorundadır zira uçak dahil bütün ulaşım araçları kar yüzünden sekteye uğramıştır. İstasyona vardığında her şey, her yer bembeyaz kar altındadır. Bütün bir bozkır sanki bir daha hiç uyanmayacakmış gibi görünen bir kış uykusundadır.

Aydın gidebilecek midir? Bunu henüz kendi bile bilmemektedir...

- O turmuş radiye bakıyor.. sipara? Düşünceli! (evin görüntüsü)
- (- ev görüntüsü (sist sek) → sentiz asi (kesme taevi girer)
- Eapka sek.

- Melki toplar.
- Turistler

mantar toplar

- Turistlerle bağlar. (mantarlara iner!)
- Ona bakan adam. yürür. çıkar.

- Genel manzara. yürüyor.
- oturuyor sipara. düşünceli.
- otel.

- köpek havlıyor. veya dolanıyor?

- mantar toplayan elden göze. yanı balar.
- gölde yansıma. el yılanı
- suya yıklar, yer?

Bu planda otel adı görülmüyor!

1. Doğa

dış-gün

Bir Anadolu kasabasının biraz dışında bulunan ve daha çok bölgenin ilginç doğal yapısını ziyarete gelen turistlere hizmet veren bir butik otelin sahibi olan Aydın sabah yürüyüşüne çıkmıştır. Hava soğuktur. Kışın kapıya dayandığı bellidir.

Aydın, değişik volkanik görüntüler sunan bazı yerlerden geçtiğini görürüz. Sabahın erken saatleri olduğu için sis henüz yükselmemiştir... Bir ağacın altında yağmur sonrası ortaya çıkan bir grup mantara rastlar. ('Melki' denen mantar türü olabilir). Onları dikkatli bir şekilde koparıp toplar.

O sırada uzaktan insan sesleri gelir. Ayağa kalkıp sesin geldiği yöne bakar. Bir aralıktan, uzakta bir grup Japon turistin önlerindeki turistik olduğu belli bir manzarayı iyi gören bir tepede toplandıkları ve bazılarının fotoğraf çektirdikleri görülür.

2. Otel'in karşı yamaçları

dış-gün

Aydın elinde toplamış olduğu mantarlar olduğu halde ince bir patikadan aşağı bir vadiye doğru iner. Uzaklaştıkça karşı yamaçta volkanik doğayla bütünleşmiş değişik bir bina görüntüye girer. Aydın o yöne doğru yürür.

Vadinin tabanında ağaçlar arasından yürüyerek diğer yamaçta artık daha yakından görünen otele doğru ilerleyen patikaya doğru yönelir.

3. Otel önü

dış-gün

Aydın aşağıdan gelir, binanın önündeki küçük toprak düzlüğe gelir. Binanın önünde çamurlu bir kros motorsiklet, eski model bir jeep ve iki otomobil durmaktadır. Binanın yüksek taş bahçe duvarları arasındaki ahşap bahçe kapısını açarken otelin adının yazdığı tabela görülür. "Hotel Otello".

4. Otel - Ön Avlu

dış-gün

Aydın bahçeye girer. Bahçenin içinde kayayla bütünleşmiş bir bina ve müstemilat göze çarpar. Müstemilata yaklaşır göz atar, sonra ana binanın sağ tarafındaki aralıktan yürüyerek binanın diğer tarafına dolanır.

Senaryo

Yazanlar:

Ebru Ceylan, Nuri Bilge Ceylan

(Anton Çehov'un "Karım" ve "İyi İnsanlar" adlı öykülerine dayanarak yazılmıştır)

Karakterler:

1. AYDIN (50): Emekli tiyatro oyuncusu. Karısıyla birlikte çocukluğunu ve ilkençliğini geçirdiği kasabanın dışında bir butik otel işletiyor. Aynı zamanda yerel bir gazetede köşeyazıları yazıyor.
2. NİHAL (32): Aydın'ın karısı. Turizm ve otelcilik mezunu. Otelin bir çiftlik evi iken otele dönüşümünü büyük ölçüde o üstlenmiş. Otelin işletilmesinde asıl etkin kişi.
3. NECLA (40-45): Aydın'ın kız kardeşi. Baba yadigârı otelin mülkünde hak sahibi. İngiliz Dili mezunu. Kocasından ayrılınca o da İstanbul'u bırakıp abisi Aydın'ın yanına yerleşiyor ve onlarla beraber yaşamaya başlıyor. (Belki gözlüklü.)
4. SUAVİ (50): Aydın'ın aynı kasabadan eski arkadaşı. Ankara'da okumuş. Bunun dışında hep doğduğu bu kasabada yaşamış. Şimdi çiftlikte yaşıyor. Karısı ölmüş. Londra'da yaşayan ve bir İngilizle evli olan bir kızı var.
5. LEVENT (35-40): İlkokul öğretmeni. Suavi'nin av arkadaşı.
6. HAMDİ (35): Kasabada imam. İsmail'in kardeşi. Bekâr.
7. İSMAİL (40): Hamdi'nin abisi, İlyas'ın babası. Asabi bir karakteri var. Karısı, oğlu, annesi ve kardeşi Hamdi, hep birlikte yaşıyorlar.
8. İLYAS (9): İsmail'in oğlu.
9. HİDAYET (40): Aydın Bey'in sağ kolu ve şoförü. Aynı zamanda akrabası. Karısı ve oğluyla beraber otelin müstemilatında yaşıyor.
10. FATMA (35): Şoför Hidayet'in karısı. Otelde çalışıyor.
11. OSMAN (5-6): Şoför Hidayet'in küçük oğlu. Lakabı *profesör*.
12. TİMUR (30-35): Türk gezgin. Otel müşterisi.
13. JAPON TURİST-1: Erkek. Otel müşterisi.
14. JAPON TURİST-2: Kadın. Otel müşterisi.
15. EKREM (40): At çiftliği sahibi. Yılkı atı yakalamakta uzman.
16. SEVDA (30-35): İsmail'in karısı. Güzel, alımlı bir kadın.
17. YAŞLI KADIN (65-70): İsmail ve Hamdi'nin annesi. Oğulları, gelini ve torunu İlyas ile aynı evde yaşıyor.

1. Doğa

dış-gün

Bir Anadolu kasabasının biraz dışında bulunan ve daha çok bölgenin ilginç doğal yapısını ziyarete gelen turistlere hizmet veren bir butik otelin sahibi olan Aydın sabah yürüyüşüne çıkmıştır. Hava soğuktur. Kışın kapıya dayandığı bellidir.

Aydın'ın, değişik volkanik görüntüler sunan bazı yerlerden geçtiğini görürüz. Sabahın erken saatleri olduğu için sis henüz yükselmemiştir... Bir ağacın altında yağmur sonrası ortaya çıkan bir grup mantara rastlar. ("Melki" denen mantar türü olabilir). Onları dikkatli bir şekilde koparıp toplar.

O sırada uzaktan insan sesleri gelir. Ayağa kalkıp sesin geldiği yöne bakar. Bir aralıktan, uzakta bir grup Japon turistin, önlerindeki turistik olduğu belli bir manzarayı iyi gören bir tepede toplandıkları ve bazılarının fotoğraf çektirdikleri görülür.

2. Otel'in karşı yamaçları

dış-gün

Aydın, elinde toplamış olduğu mantarlar olduğu halde ince bir patikadan aşağı, bir vadiye doğru iner. Uzaklaştıkça karşı yamaçta volkanik doğayla bütünleşmiş değişik bir bina görüntüye girer. Aydın o yöne doğru yürür.

Vadinin tabanında ağaçlar arasından yürüyerek diğer yamaçta artık daha yakından görünen otele doğru ilerleyen patikaya doğru yönelir.

3. Otel önü

dış-gün

Aydın aşağıdan yürür, binanın önündeki küçük toprak düzlüğe gelir. Binanın önünde çamurlu bir kros motorsiklet, eski model bir cip ve iki otomobil durmaktadır. Binanın yüksek taş bahçe duvarları arasındaki ahşap bahçe kapısını açarken otelin adının yazdığı tabela görülür. "Hotel Otello".

4. Otel. Ön avlu

dış-gün

Aydın bahçeye girer. Bahçenin içinde kayayla bütünleşmiş bir bina ve müstemilat göze çarpar. Müstemilata yaklaşır göz atar, sonra ana binanın sağ tarafındaki aralıktan yürüyerek binanın diğer tarafına dolanır.

KIŞ UYKUSU

Elinizdeki kitapta Nuri Bilge Ceylan'ın *Kış Uykusu* filmiyle ilgili pek çok şeyi bir araya getirmeye çalıştık. Sinopsis ve senaryodan yurtiçinde ve dışında film üzerine yazılmış yazılara; yönetmen, oyuncular ve bazı ekip üyeleriyle yapılmış söyleşilerden filmin oluşum sürecinde yönetmenin tuttuğu yapım güncesine kadar pek çok şey... Ve ilk defa gün yüzüne çıkan çok sayıda fotoğraf... Kitapta yer alan senaryo, kurguda atılmış sahneleri de içeren, senaryonun çekim öncesi orijinal ilk hali. Ceylan'ın önceki filmlerinde de yaptığımız gibi yine hiçbir şeye dokunmadan yayımlıyoruz... **Altın Palmiyeli bir Türk filminin nasıl süreçlerden geçerek ortaya çıktığı anlaşılabilir ve hakkındaki her şey derli toplu bir yerlerde durabilir diye...**

"*Kış Uykusu*'nu izledikten sonra insan, filmin 196 dakikalık süresi içinde hayatının belli belirsiz bir değişim geçirdiği hissine kapılıyor. Ancak bu değişimin ne olduğunu ve nedenini kestirmek kolay olmuyor. Ya da belki hepimiz salondan çıkarken gerçekleşen değişimin ne olduğunu aslında biliyoruz ama tıpkı Kapadokya'daki ıssız otelin sakinleri gibi küçük dünyalarımızda bir böcek gibi yaşadığımızı kabul etmekten korktuğumuz için kendimize bile itiraf etmekten çekiniyoruz... *Kış Uykusu*'nu bir başyapıt, karanlık ve dumanlı bir destan kılan şey, uçsuz bucaksız derinliği ve insan olma halinin türlü inceliklerini, tüm dikenleri ve renkleriyle çekinmeden anlatıyor oluşudur..."

Karolina Ginalska, *El Espectador Imaginario*

"Nuri Bilge Ceylan'ın *Kış Uykusu*'nu seyrederken, kendi kendime niçin dedim. Niçin her bir anın hakkını veren bu filmin, onca övgü ve yüceltmenin yanında 'çok uzun' diye muzipçe dedikodusu yapıldı? Neydi uzun olan; diyaloglar mı, sahneler mi, hiç kesintiye uğramayan asap bozucu tutarlılığı mı? Sanıyorum seyircinin katlandığı dürüstlüktü uzun olan. Nuri Bilge Ceylan'ın ve muazzam bir senarist olan Ebru Ceylan'ın teklif ettiği hikâye, kolay kolay kimsenin teslim alamayacağı itiraftı. Düşünce üstüne düşünmenin -hele bu topraklarda- ne kadar güç olduğunu hatırlatmaktı. Acı bir dille içten içe eğlendiren tuhaf bir açık sözlülüktü perdeye yansıyan..."

Sema Kaygusuz, *T24*

"Bu müthiş film, üzerimde hayatım boyunca çıkmayacak bir iz bıraktı, ruhumda tuhaf bir tedirginlik, korku ve melankoli uyandırdı. Hayatları yitip gitmiş bu karakterlerle uzaktan bile olsa bir tür bağımızın olabileceği düşüncesinin yol açtığı sinsi bir kaygı. Ve günün birinde onlara çok daha fazla benzeyeceğimizi biliyor olmanın sonsuz hüznü..."

Pierre Murat, *Télérama*

"Bir gün şehre farklı bir film çıkagelir. Yüzeyinde basit, neredeyse alçakgönüllü bir görünüm takınıp hikâyesini ve evrenindeki karakterleri parça parça inşa eder. İzlerken ritmiyle büyülenirsiniz. Film de size çaktırmadan burnunuzun ucuna kadar sokulur, en beklemediğiniz anda da gırtlığınıza yapışır. *Kış Uykusu* benim için böyle bir film. Beni mahvetti..."

Nandia Foteini Vlachou, *I know where I'm going*

